

2K 1:1 Pavel, podle Boží vůle apoštol Krista Ježíše, a bratr Timoteus církvi Boží v Korintu a všem svatým v celém Řecku:

2 Milost vám a pokoj od Boha, našeho Otce, a od Pána Ježíše Krista.

3 Požehnaný buď Bůh a Otec našeho Pána Ježíše Krista, Otec milosrdenství a Bůh veškerého potěšení!

4 V každém našem soužení nás potěšuje, abychom ty, kdo mají jakékoli soužení, mohli povzbuzovat tímž potěšením, které jsme sami přijali od Boha.

5 Vždyť čím více utrpení pro Krista zakoušíme, tím více povzbuzení skrze Krista přijímáme.

6 Když tedy máme soužení, je to pro vaše povzbuzení a spásu, a když jsme potěšováni, je to opět pro vaše povzbuzení (které se projevuje, když snášíte stejná utrpení jako my).

7 Proto máme ohledně vás neochvějnou naději, neboť víme, že jako máte podíl na utrpení, tak budete mít podíl i na potěšení.

8 Bratři, nechceme, abyste nevěděli o soužení, které na nás dolehlo v Asii tak těžce a nesnesitelně, že jsme už přestali doufat, že přežijeme;

9 v nitru jsme už vlastně očekávali rozsudek smrti. To vše se stalo, abychom nespolehali sami na sebe, ale na Boha, který křísí mrtvé

10 a který nás z tohoto smrtelného nebezpečí vysvobodil a ještě vysvobodí. Máme v něm naději, že nás i nadále bude vysvobozovat,

11 když nám i vy budete společně pomáhat svými modlitbami. Mnozí pak budou moci děkovat Bohu za ten dar, který nám byl udělen díky modlitbám tolika lidí.

12 Naši chloubou je svědectví našeho svědomí, že jsme na světě a zvláště u vás žili v ryzosti a upřímnosti Boží, ne v tělesné moudrosti, ale v Boží milosti.

13 Nepíšeme vám přece nic než to, co čtete a čemu rozumíte. Doufám, že jednou porozumíte dokonale

14 (tak jako nám zatím rozumíte zčásti), že v den Pána Ježíše budeme vaší chloubou právě tak jako vy naši.

15 V této jistotě jsem k vám už dříve chtěl přijít, abyste přijali další milost.

16 Přes vás jsem chtěl jít do Makedonie a z Makedonie se zase vrátit k vám, abyste mě vypravili do Judska.

17 Myslíte, že jsem to rozhodnutí nemyslel vážně? Nebo že se rozhoduji tělesně, takže říkám "ano, ano" a zároveň "ne, ne"?

18 Jakože je Bůh pravdomluvný, naše řeč k vám nebyla "ano a ne".

19 Boží Syn Ježíš Kristus, kterého jsme u vás já, Silvanus a Timoteus zvěstovali, přece nebyl "ano a ne". V něm bylo a je pouze "ano"!

20 V něm je "ano" ke všem Božím zaslíbením a skrze něj zní naše "amen" ke slávě Boží.

21 Ten, kdo nás spolu s vámi utvrzuje v Kristu a kdo nás pomazal, je Bůh,

22 který nás také označil svou pečeti a dal nám do srdcí Ducha jako záruku.

23 Bůh je mi svědek - na mou duši, že jsem do Korintu ještě nepřišel jen z ohledu k vám.

24 Nechceme panovat nad vaší vírou, ale pomáhat vaší radosti; ve víře přece pevně stojíte.

2K 2:1 Rozhodl jsem se, že k vám znovu nepřijdu se zármutkem.

2 Kdybych vás totiž zarmoutil, kdo by mi zbyl, aby mě potěšil, než ten, koho jsem zarmoutil?

3 Proto jsem vám o tom napsal, abych se, až přijdu, nemusel rmoutit nad těmi, z nichž bych se měl radovat. Jsem o vás všech přesvědčen, že má radost je radostí vás všech.

4 Psal jsem vám s velikou úzkostí, se sevřeným srdcem a s mnoha slzami, ne abyste byli zarmoucení, ale abyste poznali lásku, kterou k vám přetéká.

5 Pokud někdo někoho zarmoutil, nezarmoutil mne, ale zčásti (abych nepřeháněl) vás všechny.

6 Takovému stačí trest, který dostal od většiny z vás.

7 Teď mu už ale raději odpusťte a potěšte ho, aby snad nebyl přemožen přílišným zármutkem.

8 Prosím vás, ukažte mu, že ho stále milujete.

9 Psal jsem vám totiž proto, abych vás vyzkoušel a poznal, zda jste ve všem poslušní.
10 Komu vy odpouštíte, tomu odpouštím i já. Stejně tak já, když jsem někomu odpustil, udělal jsem to před Kristovou tváří kvůli vám.
11 Nenechme se oklamat satanem - jeho úmysly nám přece nejsou neznámé.
12 Když jsem přišel s Kristovým evangeliem do Troady, měl jsem tam od Pána otevřené dveře,
13 ale v duchu jsem neměl klid, protože jsem tam nenašel svého bratra Tita. Proto jsem se s nimi rozloučil a vydal se do Makedonie.
14 Ale díky Bohu, který nás stále vodí v Kristově vítězném průvodu a všude skrze nás šíří vůni svého poznání!
15 Pro Boha jsme totiž Kristovou líbeznou vůní mezi těmi, kdo jsou zachraňováni, i mezi těmi, kdo hynou.
16 Jedněm jsme smrtelnou vůní ke smrti, druhým jsme vůní života k životu. Kdo je ale k takové službě způsobilý?
17 My na rozdíl od mnohých nekupčíme s Božím slovem, ale mluvíme před Boží tváří v Kristu z upřímných pohnutek, z Božího pověření.
2K 3:1 Začínáme se opět chválit? Myslíte, že potřebujeme doporučující listy k vám nebo od vás tak jako někteří?
2 Vy jste náš list napsaný v našich srdcích, list, který všichni mohou znát a číst.
3 Je přece zjevné, že jste Kristův list vzniklý naší službou, napsaný ne inkoustem, ale Duchem živého Boha, ne na kamenných deskách, ale na deskách lidských srdcí.
4 A takovouto důvěru máme skrze Krista k Bohu:
5 Ne že jsme sami o sobě způsobilí (tak abychom si mohli něco myslet sami o sobě), ale naše způsobilost je z Boha,
6 který nás učinil způsobilými služebníky Nové smlouvy - ne litery, ale Ducha. Litera totiž zabíjí, ale Duch oživuje.
7 Litera tesaná do kamene měla svou slávu. Ta se zračila v Mojžíšově tváři, na niž synové Izraele kvůli té pomíjející slávě nemohli ani pohlédnout. Jestliže ta služba byla tak slavná, ačkoli vedla ke smrti,
8 oč slavnější je služba Ducha!
9 Jestliže služba vedoucí k odsouzení měla svou slávu, služba spravedlnosti má slávu nesrovnatelně větší!
10 To, co tehdy bylo slavné, ve srovnání s touto nesmírnou slávou vlastně ani slavné nebylo.
11 Jestliže to pomíjející přišlo se slávou, oč slavnější je to, co zůstává!
12 Právě díky této naději jsme tak směle otevření,
13 ne jako Mojžíš, který si zakrýval tvář rouškou, aby synové Izraele nepozorovali konec toho, co mělo pominout.
14 Jejich myšlení se ovšem zatvrdilo. Až do dnešního dne zůstává při čtení Staré smlouvy ta rouška neodkrytá - odnímá se totiž jen v Kristu.
15 Až do dneška jim při čtení Mojžíše na srdci leží rouška,
16 ale jakmile se člověk obrátí k Pánu, rouška mizí.
17 Pán je Duch, a kde je Pánův Duch, tam je svoboda.
18 My všichni s odkrytou tváří jako v zrcadle odrážíme Pánovu slávu a tehdy jsme Pánovým Duchem proměňováni k jeho obrazu, od slávy k slávě.
2K 4:1 Taková je služba, kterou jsme z Božího milosrdenství přijali, a proto se nevzdáváme.
2 Odmítáme hanebné tajnůstkaření, vychytralé praktiky a překrucování Božího slova. Místo toho jasně říkáme pravdu před Bohem a každý, kdo má svědomí, to může sám uznat.
3 Pokud je naše evangelium pro někoho zahalené, je to pro ty, kdo hynou.
4 Těmto nevěřícím zaslepil bůh tohoto světa mysl, aby jim nezazářilo světlo evangelia slávy Kristovy, který je obrazem Božím.

5 (Nehlásáme přece sami sebe, ale Ježíše Krista jakožto Pána, a pokud jde o nás, jsme vaši služebníci pro Ježíše.)

6 Tentýž Bůh, který řekl: "Ať ze tmy zazáří světlo!" ten zazářil v našich srdcích, aby nás osvětil poznáním Boží slávy ve tváři Ježíše Krista.

7 Tento poklad však máme v hliněných nádobách, aby bylo zřejmé, že ta úžasná moc je Boží, a ne z nás.

8 Ze všech stran zakoušíme soužení, ale nebýváme zdrceni; býváme bezradní, ale ne zoufalí; býváme pronásledováni, ale ne opuštěni; býváme sráženi, ale nejsme zničeni.

10 Stále na vlastním těle zakoušíme Ježíšovu smrt, aby byl na našem těle zjeven také Ježíšův život.

11 My živí jsme pro Ježíše stále vydáváni na smrt, aby byl na našem smrtelném těle zjeven také Ježíšův život.

12 V nás tedy působí smrt, ale ve vás život.

13 Protože však máme stejného ducha víry, o níž se píše: "Uvěřil jsem, a tak jsem mluvil," i my věříme, a tak mluvíme.

14 Víme totiž, že Ten, který vzkřísil Pána Ježíše, vzkřísí s Ježíšem i nás a spolu s vámi nás přivede před svou tvář.

15 To všechno se děje pro vás, aby se milost šířila ke stále dalším lidem, a k Boží slávě tak rostla i vděčnost.

16 Proto se nevzdáváme. Ačkoli totiž navenek podléháme zkáze, uvnitř se obnovujeme den co den.

17 Toto naše lehoučké soužení trvá jen chvíli, ale vytváří nám s ničím nesrovnatelné břemeno slávy, jež potrvá věčně.

18 Proto se nedíváme na to, co je vidět, ale na to, co vidět není. Vše viditelné je totiž dočasné, ale neviditelné je věčné.

2K 5:1 Víme, že až ten pozemský stan, v němž přebýváme, bude stržen, máme od Boha věčné stavení v nebi, příbytek, jenž nebyl vytvořen rukama.

2 Proto, dokud jsme v tomto stanu, sténáme touhou ocitnout se už v našem nebeském příbytku -

3 až jej totiž oblečeme, nezůstaneme nazí.

4 Dokud jsme v tomto stanu, sténáme tíhou, protože nechceme být svlečení, ale oblečení, aby to, co je smrtelné, bylo pohlceno životem.

5 Vždyť právě proto nás Bůh stvořil a dal nám Ducha jako záruku!

6 Proto stále chováme smělou důvěru, i když víme, že dokud jsme doma v tomto těle, nejsme doma u Pána.

7 Žijeme totiž vírou, a ne viděním.

8 S touto smělou důvěrou rádi své tělo opustíme, abychom byli doma u Pána.

9 Ať už tedy zůstáváme doma anebo odcházíme, jde nám o to, abychom se mu líbili.

10 Všichni přece musíme stanout před Kristovým soudem, aby každý z nás dostal odplatu za to, co v těle vykonal, ať už to bylo dobré anebo zlé.

11 Víme, co je to bázeň před Hospodinem, a proto přivádíme lidi k víře. Bohu je zřejmé, kdo jsme, a doufám, že je to zřejmé i vašemu svědomí.

12 Nechceme se před vámi znovu chválit, ale chceme vám dát příležitost chlubit se námi, abyste měli co odpovědět těm, kdo se mohou pochlubit zevnějškem, ale ne srdcem.

13 Jsme-li bez sebe, je to kvůli Bohu; jsme-li rozvážní, je to kvůli vám.

14 Kristova láska nás zavazuje. Jsme totiž přesvědčeni, že jeden zemřel za všechny, a tak zemřeli všichni.

15 On zemřel za všechny, aby ti, kdo žijí, nadále nežili sami pro sebe, ale pro toho, který za ně zemřel a vstal z mrtvých.

16 Od nynějška již proto nikoho neposuzujeme tělesně. I na Krista jsme kdysi měli tělesný názor, teď už ho ale známe jinak.

17 Kdo je v Kristu, je nové stvoření. Staré pominulo - hle, je tu nové!

18 A to všechno je z Boha, který nás se sebou smířil skrze Krista a pověřil nás, abychom sloužili tomuto smíření.

19 Bůh v Kristu uzavřel se světem mír! Přestal lidem počítat viny a zprávu o tom smíření svěřil nám.

20 Proto tedy jako Kristovi velvyslanci prosíme na místě Kristově, jako by skrze nás žádal Bůh: Smiřte se s Bohem.

21 On toho, který byl bez hříchu, učinil hříchem kvůli nám, abychom se my v něm stali Boží spravedlností.

2K 6:1 Jako jeho spolupracovníci vás však také vyzýváme, abyste nepromarnili milost, kterou vám Bůh dává.

2 Říká přece: "V čas milosti jsem tě vyslyšel, v den spásy jsem ti pomohl." Hle, čas milosti je tu, ten spásný den je teď!

3 Nikomu nechceme klást do cesty žádnou překážku, aby naší službě nebylo co vytknout.

4 Naopak, ve všem se osvědčujeme jako Boží služebníci: ve velké vytrvalosti, v souženích, nedostatecích a úzkostech,

5 v ranách, vězeních a zmatcích, ve vyčerpáních, bděních a hladověních,

6 v čistotě, porozumění, trpělivosti a laskavosti, v Duchu svatém, v upřímné lásce,

7 ve slově pravdy a v Boží moci, s výzbrojí spravedlnosti napravo i nalevo,

8 se slávou i pohanou, se špatnou i dobrou pověstí, jako bludaři, a přitom pravdomluvní,

9 jako neznámí, a přitom dobře známí, jako umírající, a hle, žijeme, jako trestaní, smrti však unikající,

10 jako zarmoucení, stále se však radující, jako chudí, avšak mnohé obohacující, jako nic nemající, a přitom všechno vlastníci.

11 Mluvíme k vám otevřeně, drazí Korintští, naše srdce je dokořán!

12 Nebyli jste námi nijak utlačováni - jste to vy, kdo potlačuje své city k nám.

13 Řeknu vám to jako vlastním dětem: Na oplátku se teď otevřete vy.

14 Nespřahejte se s nevěřícími. Jaký může být spolek spravedlnosti s nepravostí? Jaký může mít vztah světlo s temnotou?

15 Jaká je shoda Krista s Beliálem? Co mají věřící a nevěřící společné?

16 Jaká je jednota Božího chrámu s modlami? My jsme přece chrám živého Boha, jak řekl sám Bůh: "Budu v nich přebývat a chodit mezi nimi. Budu jejich Bohem a oni budou můj lid."

17 Proto: "Vyjděte z jejich středu a oddělte se, praví Hospodin. Nesahejte po ničem nečistém, a přijmu vás."

18 "Já pak budu váš Otec a vy mí synové a dcery, praví Všemohoucí Pán."

2K 7:1 Milovaní, když tedy máme taková zaslíbení, očistěme se od každé poskvrny těla i ducha a posvěcujme se v bázni Boží.

2 Přijměte nás. Nikomu jsme neublížili, nikomu neuškodili, nikoho nepodvedli.

3 Neříkám to jako výčitku - jak jsem už řekl, máme vás v srdcích, takže jsme s vámi spojeni v životě i ve smrti.

4 Jsem k vám velmi otevřený, velmi se vámi chlubím. Jsem naplněn potěšením, přes všechna naše soužení přetékám radostí!

5 Když jsme dorazili do Makedonie, neměli jsme tam klid. Ze všech stran na nás doléhalo soužení: zvenku boje, zevnitř obavy.

6 Ale Bůh, který potěšuje sklíčené, nás potěšil příchodem Tita,

7 a nejen jeho příchodem, ale také tím, jak byl mezi vámi povzbuzen. Když nám vyprávěl, jak se vám stýská, jak všeho litujete a jak horlivý zájem o mě máte, má radost neznala mezí.

8 I když jsem vás svým dopisem zarmoutil, nelituji toho. Ano, litoval jsem, když jsem poznal, jak vás ten dopis na čas zarmoutil,

9 ale teď se raduji - ne z vašeho zármutku, ale z toho, že váš zármutek vedl k pokání. Zarmoutili jste se v souladu s Bohem, takže jste kvůli nám neutrpěli žádnou škodu.

10 Zbožný zármutek totiž působí pokání, jež vede ke spáse, takže není čeho litovat. Světský zármutek však působí smrt.

11 Jen se podívejte, jakou ve vás ten zbožný zármutek způsobil snahu a ochotu k nápravě, jaké rozhořčení a znepokojení, jakou touhu a horlivost, jaké úsilí potrestat viníka! V každém ohledu jste dokázali, že jste v té věci nevinní.

12 Když jsem vám psal, nebylo to vlastně kvůli viníkovi nebo kvůli postiženému, ale spíše kvůli tomu, aby se před Bohem projevila vaše oddanost k nám.

13 Proto jsme velmi povzbuzeni. Ještě mnohem více nás ale potěšilo, jakou radost z vás měl Titus. Všichni jste ho občerstvili na duchu,

14 takže se nemusím stydět, že jsem se mu vámi chlubil. Jako jsme vám všechno říkali pravdivě, tak se také naše chloubka před Titem ukázala pravdivou.

15 Přetéká k vám láskou, když vzpomíná na poslušnost vás všech a na to, jak jste ho přijali s posvátnou úctou.

16 Mám takovou radost, že se na vás mohu plně spolehnout!

2K 8:1 Bratři, chci, abyste věděli o Boží milosti, které se dostalo církvím v Makedonii.

2 Ačkoli procházeli krutou zkouškou soužením, jejich překypující radost a hluboká chudoba přerostly v úžasnou štědrost.

3 Mohu dosvědčit, že z vlastní vůle dávali, co mohli, ba i víc, než mohli.

4 Snažně nás prosili o tu výsadu, aby se také směli podílet na pomoci svatým.

5 Udělali mnohem více, než jsme doufali - dali sami sebe především Pánu a z Boží vůle také nám.

6 Proto jsme požádali Tita, aby to dílo milosti, které u vás již dříve započal, nyní také dokončil.

7 Když ve všem tolik vynikáte - ve víře, ve slově, v poznání, v největší horlivosti i v lásce, kterou jsme ve vás vzbudili - vynikejte tedy i v tomto díle milosti.

8 Nic vám nepřikazuji, chci jen vyzkoušet upřímnost vaší lásky zmínkou o horlivosti druhých.

9 Znáte přece milost našeho Pána Ježíše Krista - kvůli vám zchudl, sám bohatý, abyste vy jeho chudobou zbohatli.

10 Řeknu vám, co by podle mého názoru bylo pro vás nejlepší. Před rokem jste přece byli první, kdo s tím začali, ale hlavně jste to chtěli.

11 Nuže, dejte se do díla, vykonejte to! Jako jste byli připraveni chtít, tak také buďte připraveni jednat. Dávejte podle toho, co máte,

12 vždyť to, co se počítá, je ochota. Dar je vzácný podle toho, co člověk má, ne podle toho, co nemá.

13 Nejde mi o to, aby se druhým ulehčilo a vy se octli v nesnázích, ale jde mi o rovnost.

14 V tuto chvíli vaše hojnost doplní jejich nedostatek, aby zase jejich hojnost mohla doplnit váš nedostatek. Tak nastane rovnost,

15 jak je psáno: "Kdo nasbíral hodně, tomu nepřebylo, a kdo málo, neměl nedostatek."

16 Díky Bohu, že dal Titovi do srdce stejně horlivý zájem o vás.

17 Nejenže vyhověl naší prosbě, ale je tak horlivý, že k vám jde z vlastní vůle.

18 Posíláme s ním jednoho bratra, který si, pokud jde o evangelium, vysloužil uznání po všech církvích.

19 Navíc ho církve vybraly, aby nás doprovázel na cestách s touto sbírkou, kterou pořádáme k oslavě Pána a jako projev naší ochoty pomáhat.

20 Chráníme se tak, aby nám někdo vyčítal, jak s tímto štědrým darem zacházíme.

21 Snažíme se totiž být bezúhonní nejen před Pánem, ale i před lidmi.

22 Posíláme proto s nimi dalšího našeho bratra, o jehož horlivosti jsme se mnohokrát a v mnoha ohledech sami přesvědčili. Teď je však ještě mnohem horlivější, neboť k vám získal velikou důvěru.

23 Pokud jde o Tita, je to můj společník a pomocník v práci pro vás. Pokud jde o naše bratry, jsou to vyslanci církvi - jsou sláva Kristova!

24 Podejte jim tedy před očima všech církvi důkaz své lásky a oprávněnosti naší chlouby vámi.

2K 9:1 Je vlastně zbytečné, abych vám psal o této službě svatým.

2 Zním přece vaši ochotu, díky níž se mohu chlubit Makedoncům, že Řecko je připraveno už od loňska. Vaše horlivost zatím podnítila mnohé.

3 Posílám tedy zmíněné bratry, aby se ukázalo, že naše chloubka vámi nebyla v tomto ohledu prázdná, ale že jste připraveni, jak jsem říkal.

4 Nerad bych, abychom se za tu chloubku museli stydět (o vás ani nemluvě), kdyby se mnou přišli Makedonci a zjistili, že nejste připraveni.

5 Proto jsem považoval za nutné požádat tyto bratry, ať k vám jdou napřed a připraví tento váš dávno slíbený dar, aby se ukázalo, že jde právě o dar, a ne o něco vynuceného.

6 Říkám vám, že kdo skoupě rozsévá, bude skoupě sklízet, ale kdo rozsévá štědře, bude sklízet štědře.

7 Každý ať dává, jak se v srdci rozhodl, ne s lítostí anebo z povinnosti. Vždyť Bůh miluje ochotného dárce.

8 Bůh je schopen rozhojnit k vám veškerou milost, abyste vždycky a ve všem měli veškerý dostatek a mohli se štědře účastnit každého dobrého díla.

9 Je přece psáno: "Rozdělil štědře, chudým dal, jeho spravedlnost navždy zůstává."

10 Ten, který dává zrno k rozsévání i chléb k jídlu, opatří a rozmnoží vaši setbu a dá dozrát plodům vaší spravedlnosti.

11 Budete obohaceni v každém ohledu k bezvýhradné štědrosti, která pak našim prostřednictvím působí vděčnost Bohu.

12 Zprostředkování této oběti totiž nejenže naplňuje potřeby svatých, ale také rozhojňuje vděčnost mnoha lidí Bohu.

13 Přesvědčení upřímností této vaší pomoci budou oslavovat Boha za vaši jednomyslnou poddanost Kristovu evangeliu a za vaše štědré sdílení s nimi i se všemi lidmi.

14 Budou se za vás modlit a toužit po vás pro tu nesmírnou milost, kterou vám Bůh dal.

15 Díky Bohu za jeho nepopsatelný dar!

2K 10:1 Já Pavel vás při mírnosti a vlídnosti Kristově vyzývám - já, který se prý k vám tváří v tvář chovám poníženě, ale z dálky si na vás troufám:

2 Nenuťte mě, prosím, abych vás, až přijdu, musel přesvědčit, jak směle si mohu troufnout na ty, kdo si myslí, že žijeme podle těla.

3 Žijeme sice v těle, ale nebojujeme podle těla.

4 Zbraně našeho boje nejsou tělesné, ale od Boha mají sílu k boření hradeb. Jimi boříme výmysly

5 i každou nadutost, která se staví proti poznání Boha. Jimi podmaňujeme každou myšlenku k poslušnosti Kristu,

6 a jakmile bude vaše poslušnost úplná, budeme připraveni potrestat každou neposlušnost.

7 To si vidíte jen na špičku nosu? Kdo je přesvědčen, že patří Kristu, ať si uvědomí, že jako patří Kristu on, tak mu patříme i my.

8 Mohl bych se tou pravomocí, kterou mi Pán dal k vašemu budování, a ne k boření, chlubit ještě více a nebyl bych zahanben.

9 Nechci ale, aby to vypadalo, že vás v dopisech zastrašuji.

10 Mé dopisy jsou prý působivé a mocné, ale osobní přítomnost chabá a řeč ubohá.

11 Kdo to říká, ať si uvědomí, že jací jsme na dálku ve svých dopisech, takoví budeme i v činech, až k vám přijdeme.

12 Nemáme ovšem tu drzost přiřadit se anebo se i jen podobat těm, kdo chválí sami sebe. Beze vší soudnosti se sami sebou poměřují, srovnávají se sami se sebou!

13 My se však nehodláme chlubit něčím nepřiměřeným, ale jen v mezích působišť, které nám vyměřil Bůh - působišť, které zahrnuje i vás.

14 Není pravda, že se neúměrně rozpínáme, když do svého působišť zahrnujeme i vás - vždyť jsme k vám s Kristovým evangeliem přišli jako první!

15 Nechceme se nemístně chlubit prací druhých. Naopak doufáme, že jak vaše víra poroste, naše působišť se rozšíří ještě daleko za vás.

16 Pak budeme zvěstovat evangelium i tam dál za vámi, místo abychom se chlubili tím, co už je hotové v cizím působišti.

17 "Kdo se chlubí, chlub se v Hospodinu."

18 Důvěryhodný přece není ten, kdo se chválí sám, ale ten, koho chválí Pán!

2K 11:1 Kéž byste ode mě snesli trochu pošetilosti - mějte se mnou prosím strpení.

2 Žárlím na vás Boží žárlivostí, neboť jsem vás zasnoubil jedinému muži - Kristu, k němuž vás chci přivést jako neposkvrněnou pannu.

3 Bojím se ale, abyste se v mysli nenechali svést od upřímné a čisté oddanosti Kristu, tak jako se kdysi hadovou vychytralostí nechala oklamat Eva.

4 Když totiž někdo přijde kázat jiného Ježíše, než kterého jsme kázali, nebo když se vám nabízí jiný duch, než kterého jste dostali, nebo jiné evangelium než to, které jste přijali, rádi to snášíte!

5 Myslím, že si s těmi veleapoštoly v ničem nezdám.

6 Nemám sice výřečnost, ale zato mám poznání, jak jste se při každé příležitosti mohli vždycky přesvědčit.

7 Anebo jsem spáchal něco zlého, když jsem vám zvěstoval Boží evangelium zadarmo? Ponižoval jsem se, abyste se vy dostali výš.

8 Jiné církve jsem odíral - bral jsem od nich výplatu, abych mohl sloužit vám.

9 Když jsem se u vás ocitl v nouzi, nebyl jsem nikomu na obtíž; co jsem potřeboval, mi přinesli bratři z Makedonie. Za všech okolností jsem se střežil a budu se střežit i nadále, abych pro vás nebyl břemenem.

10 Jakože je při mně pravda Kristova, o tuto svou chloubu se v celém Řecku nedám připravit.

11 Proč? Protože vás nemiluji? Bůh ví, že ano.

12 V tom, co dělám, budu pokračovat i nadále, abych vzal vítr z plachet těm, kteří se nám pod nějakou záminkou chtějí ve své chloubě podobat.

13 Takoví rádoby apoštolové jsou ve skutečnosti podvodníci, kteří se vydávají za apoštoly Kristovy.

14 A není divu, vždyť sám satan se vydává za anděla světla!

15 Není tedy nic zvláštního, když se i jeho služebníci vydávají za služebníky spravedlnosti. Nakonec ale dopadnou, jak si zaslouží.

16 Opakuji, ať mě nikdo nemá za blázna. A i kdyby, přijměte mě aspoň jako blázna, abych se i já trochu pochlubil.

17 Pokud jde o chlubení, nemluvíím teď z Pánova pověření, ale jako blázen.

18 Když se mnozí chlubí tak tělesně, pochlubím se i já.

19 Vy, takoví mudrci, si přece na bláznů potrpíte!

20 Klidně snášíte, když vám někdo poručí, když vás někdo vyjídá, okrádá, ponižuje, fackuje!

21 Zahanbeně přiznávám, že já na něco takového sílu nemám. Čím se však někdo tak troufale chlubí - teď mluvím jako blázen - na to si troufám i já.

22 Jsou to Hebrejové? Já také! Jsou to Izraelité? Já také! Jsou símě Abrahamovo? Já také!

23 Jsou Kristovi služebníci? Teď mluvím jako pomatenec: Já více! Pracoval jsem mnohem víc, ve vězení jsem byl častěji, nesčetněkrát jsem byl bit, znovu a znovu na prahu smrti.

24 Pětkrát jsem od Židů dostal devětatřicet ran.

25 Tříkrát jsem byl bit holemi, jednou jsem byl kamenován, třikrát jsem ztroskotal, noc a den jsem vydržel na širém moři.

26 Stále na cestách, ohrožován řekami, ohrožován lupiči, ohrožován svými rodáky, ohrožován pohany, ohrožován ve městě, ohrožován na poušti, ohrožován na moři, ohrožován mezi falešnými bratry.

27 Tolik dřiny a vyčerpání, tolik bezesných nocí! Vím, co je hlad, žízeň a časté pústy, vím, co je chlad a nahota.

28 Kromě toho všeho na mě denně doléhá ještě starost o všechny církve.

29 Když je někdo slabý, neslábnu snad s ním? Když někdo hřeší, nesžírám se snad?

30 Když už se musím chlubit, pochlubím se svými slabostmi.

31 Bůh a Otec Pána Ježíše ať je požehnaný navěky - on ví, že nelžu!

32 Když jsem byl v Damašku, místodržitel pověřený králem Aretou dal hlídat město, aby mě zajal.

33 Oknem v hradbě mě ale spustili dolů v koši, a tak jsem mu utekl.

2K 12:1 Musím se chlubit, i když to není prospěšné. Přejdu tedy k viděním a zjevením od Pána:

2 Vím o člověku v Kristu, který byl před čtrnácti lety vytržen až do třetího nebe - nevím, zda v těle nebo mimo tělo, to ví Bůh.

3 A vím, že ten člověk - nevím, zda v těle nebo bez těla, to ví Bůh -

4 byl vytržen do ráje, kde slyšel nepopsatelné věci, které člověk ani nemůže vypovědět.

5 Tímto se tedy budu chlubit, ale sám sebou se chlubit nehodlám, jedině snad svými slabostmi.

6 I kdybych se chtěl pochlubit, nebyl bych pošetilý, řekl bych pravdu. Raději ale pomlčím, aby si někdo o mně nemyslel víc, než co u mě vidí nebo ode mě slyší.

7 Aby mi ta úžasná zjevení příliš nestoupla do hlavy, byl mi dán do těla osten, satanův posel, který mě sráží, abych si o sobě příliš nemyslel.

8 Tříkrát jsem kvůli tomu prosil Pána, aby to ode mě odešlo,

9 ale řekl mi: "Moje milost ti stačí. Má moc se plně projeví uprostřed slabosti." Milerád se tedy budu chlubit svými slabostmi, aby na mně spočívala Kristova moc.

10 S radostí snáším slabosti, příkoří, strádání, pronásledování a úzkosti pro Krista - vždyť má síla je v mé slabosti!

11 Dělán tu ze sebe blázna, ale vy jste mě k tomu donutili. Mohli jste mě přece chválit sami - i když nic neznamenam, s těmi veleapoštoly si v ničem nežadám.

12 Důkazů o mém apoštolství jste dostali dost. Vzpomeňte na všechno, co jsem vydržel, na všechna znamení, divy a zázraky.

13 O co jste přišli oproti jiným církvím? Jen o to, že jsem vám nebyl na obtíž - odpusťte mi tu křivdu!

14 Právě se k vám chystám už potřetí a ani tentokrát vám nebudu na obtíž. Nestojím o vaše peníze, ale o vás! Děti přece nemají vydržovat rodiče, ale rodiče děti.

15 Pokud jde o mě, milerád se vydám z posledního, i sám sebe vydám za vaše životy, i když čím více vás miluji, tím méně jsem milován.

16 Budiž, nikdy jsem vás nezatěžoval. Jako chytrák jsem vás prý ale obelstil!

17 Jak asi? Podvedl jsem vás skrze někoho, koho jsem k vám poslal?

18 Požádal jsem o pomoc Tita a poslal jsem s ním jednoho bratra. Že by vás podvedl Titus? Nejednali jsme ve stejném duchu? Nešli jsme ve stejných šlépějích?

19 Myslíte, že se před vámi celou dobu hájíme? Milovaní, my mluvíme před Boží tváří v Kristu, a to všechno pro vaši posilu.

20 Bojím se totiž, abych z vás, až přijdu, nebyl zklamaný a také vy abyste nebyli zklamaní ze mě. Bojím se svárů, nevraživosti, zloby, soupeření, urážek, pomluv, zpupnosti a zmatků.

21 Bojím se, aby mě můj Bůh, až přijdu, před vámi znovu neponížil, kdybych musel truchlit nad tolika dřívějšími hříšníky, kteří nečinili pokání z nečistoty, smilstva a nestydatosti, kterou páchali.

2K 13:1 Toto bude má třetí návštěva u vás. "Každé slovo potvrdí výpověď dvou nebo tří svědků."

2 Co jsem řekl, když jsem byl u vás podruhé, to teď opakuji, když jsem pryč: Až se k vám vrátím, nebudu brát ohled na ty, kdo zůstali v hříchu, ani na nikoho jiného.

3 Žádáte přece důkaz, že ve mně mluví Kristus. Ten vůči vám není slabý - naopak je mezi vámi mocný!

4 Byl sice ukřižován jako slabý, ale teď žije Boží mocí; i my jsme v něm slabí, ale pro vás s ním budeme žít Boží mocí.

5 Sami sebe prověřujte, přesvědčujte se, zda jste sami ve víře. Nepoznáváte sami na sobě, že je ve vás Ježíš Kristus? Pokud ne, pak jste ovšem selhali.

6 Doufám, že poznáte, že my jsme nesehali.

7 Modlím se k Bohu, abyste se nezachovali špatně. Nejde mi o to, aby se ukázal náš vlastní úspěch - budu raději, když se budete chovat správně a my budeme jako ti, kdo selhali.

8 Nemůžeme přece stát proti pravdě, jediné za pravdou.

9 Rádi budeme slabí, jen když vy budete silní; proto se modlíme za vaši nápravu.

10 Toto vám píšu, zatímco jsem pryč, abych až budu u vás, nemusel přísně užít té pravomoci, kterou mi Pán dal k budování, a ne k boření.

11 Závěrem, bratři, buďte zdraví. Spějte k dokonalosti, povzbuzujte se, buďte svorní, žijte v pokoji, a Bůh lásky a pokoje bude s vámi.

12 Pozdravte se navzájem svatým polibkem.

13 Pozdravují vás všichni svatí.

14 Milost Pána Ježíše Krista, Boží láska a společenství Ducha svatého s vámi všemi.